



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 4. Quamdiu durent pœnæ purgatorij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

et D. Bonaventura supra, dum pœna Purgatorij dicitur grauior quauis pœna huius vitæ, intelligendum est de grauiſſima pœna Purgatorij, quæ maior est, quàm grauiſſima huius vitæ; ea autem est pœna ignis; & de hac loquuntur Patres citati. Sunt tamen aliæ pœnæ longè mitiores: Non enim videtur credibile, pro vno verbulo otioso hominem ibi exurendum, sicuti hîc exuruntur latrones. Deinde, ex probatis visionibus habemus, quorundam pœnam esse valde exiguam, vt vix quidquam pati videantur præter mœsticiam quandam ob dilatione cœlestis patriæ; vt patet ex visione Dri-thelmi, apud Bedam lib. 5. cap. 13. qui in amœnissimo loco multa millia animarum albataram Deo canentium laudes vidit, ita vt putaret esse paradysum; quæ tamen animæ non erant perfectè expiata. Vnde & iste locus ad purgatorium pertinebat, siue sub terra, siue super terram fuerit. Nam etsi locum, vbi ordinariè fit expiatio animarum, sub terra ponamus; non tamen negamus etiam alibi purgari posse, præsertim eas, in quibus parum restat purgandum. Denique, quia valde probabile est, pœnam sensim minui, vt tandem minima sit. Colligitur ex vita S. Malachiæ, cui foror, vt scribit S. Bernardus cap. 4. vite eius, apparuit: primò, in veste pullæ ad limen Ecclesiæ foris; secundò, in veste subfuscâ, & intra limen Ecclesiæ, procul tamen ab altari; tertio, in veste candida ad ipsum altare cum ceteris sanctis. Similis etiam visio est apud D. Gregorium 2. Dialog. c. 23. de duabus monialibus, quibus S. Benedictus minatus erat excommunicationem.

Anime sub-
inde alibi,
quàm sub
terra, pur-
gantur.

DVBIUM III.

*Vtrum anima in Purgatorio à demonibus tor-
queatur?*

23
Solum ab
igne tor-
quentur.

Probabile
est interdum
etiam à de-
monibus
torqueri.

Communior sententia est, neque ab Angelis, neque à demonibus torqueri; sed solum ab igne, vt est instrumentum diuinæ Iustitiæ.

Est tamen satis probabile, interdum à demonibus torqueri, quia non perfectè illos vicerunt, sed ex parte ab illis victi sunt, consentientes peccatis venialibus vel mortiferis, pro quibus pœnæ temporales restant luendæ. Confirmatur ex visione B. Furci apud Bedam lib. 3. hist. Angl. cap. 19. & ex vita D. Bern. lib. 1. cap. 10. vbi quidam frater defunctus B. Bernardo apparuit, qui se quatuor lacertis traditum esse dixit, qui postea precibus S. Bernardi liberatus est.

DVBIUM IV.

Quàm diu durent pœna Purgatorij?

24
Pœna pur-
gatorij non
durat ultra
diem iudi-
cij.

Respondes: Certum esse, non durare ultra diem extremi iudicij, vt docet S. Aug. l. 21. de Ciuit. c. 16. Purgatorias, inquit, pœnas nullas futuras opinetur, nisi ante vltimum illud tremendumque iudicium. Et colligitur aperte Matth. 25. vbi tantum duo statuuntur ordines iudicandorum, quorum illi ibunt in vitam æternam, illi in ignem æternum: ergo nulli in ignem temporale; omnes enim fideles ad alterutrum istorum ordinum pertinent.

Vtrum autem vna eademq; anima per aliquot annorum centurias, vsque ad diem iudicij sit puniendâ, non est ita certum. Dominicus Soto d. 19. q. 3. a. 2. putat nullam manere in purgatorio ultra

Dom. Soto
eas coarctat
ad 10. annos

decennium, quia grauitas pœnæ compensat diurnitatem.

Sed probabilius est, aliquas ibi diutissimè, et- Verosimi-
iam per aliquot annorū centenarios, puniri. Nam lius quidā
Ecclesia celebrat Anniversaria defunctorū etiam eas patron-
per aliquot annorū centenarios. Censet ergo fieri tur per an-
posse, vt tam diu auxilio opus habeant. Idem etiā norum cen-
confirmatur ex foundationibus perpetuis Anniver- turias,
sariorum. Confirmari etiam potest ex Beda lib. 5.
cap. 13. vbi Angelus dixit S. Dirthelmo; animas eorum, qui in hæc vitâ semper malè vixerunt, & tandem sub finem conuertuntur, saluandas omnes in die iudicij, quauis aliquæ orationibus & elemosynis viuendum, & præsertim altaris sacrificio iuari possint, vt ante illum diem liberentur.

CAPVT III.

De conditione animarum pur-
gandarum.

Suppono nullam animâ purgari post hanc vi- 25
tam, nisi in charitate decesserit, obstricta ta- Affidue
men culpâ aliquâ veniali, vel saltem reatu pœnæ. Deum lau-
Vide B. Augustinum lib. 21. de Ciuit. cap. 26. dau.

Hinc sequitur, animas illas assidue amare & lau-
dare Deum, patienterque ferre supplicia. Colligi-
tur Apocal. 5. sub finem. Ratio est, quia virtutes in anima separata non possunt esse otiosæ, cum nihil habeant impediendi, & suapte naturâ in suas functiones propendeant, neque etiam corpore aggraentur, neque tormentis impediuntur: hæc enim non impediunt, nisi turbando organa corporea, quæ ibi non sunt. Vnde etiam in inferno perfecta ratione vtuntur, vt colligitur Lucæ. 6.

DVBIUM I.

*Vtrum possint ibi mereri, vel
demereri?*

Respondes: Neutrum posse. Est contra Lu- 26
therum art. 39. vbi docuit eas continuo de- Nec merè-
mereri, eò quod pœnas refugiant: posse tamen & tur, nec de-
& demereri. Vide art. 38. eò quod charitas merentur.
ipsarū sit imperfecta. Sed probatur nostra doctrina, 2. ad Corinth. 5. vers. 10. Omnes nos manife-
stari oportet ante tribunal Christi, vt referat vnusquis-
que propria corporis pro vt gesserit, siue bonum siue malū.
Cur addit, Propria corporis, nisi quia ea, quæ post
corpus fiunt, non puniuntur aut remunerantur?
Sap. 4. v. 11. Raptus est, ne malitia mutaret intellectū
eius: ergo post mortem non potest quis mutari.
Idem significatur Ecclesiastæ 11. v. 3. In quocunque
loco ceciderit, ibi erit. Vide Ecclesiastæ 9. & Eccle-
siastici 14. Hinc D. Augustinus lib. de Prædest.
Sanctorum cap. 14. ait; Neminem Christianum hæc
de re dubitare posse. Ratio est, Diuina ordinatio, quæ
hunc mundum voluit hominibus esse ceu stadium
ac palestrâ; actiones huius vitæ, cursum in stadio;
mortem, terminum cursus, quando præmia, id est,
honor vel ignominia cursoribus est tribuenda.
Opera autem bona vel mala, quæ post hanc vitâ
fiunt, non pertinent ad cursum: vnde nec impu-
tantur ad meritum vel demeritum, ac proinde nõ
augent præmiū vel supplicium; sed sunt fructus
animæ in termino constitutæ.

Dices